

Telegraful Roman

Apare Marția, Joia și Sâmbăta

Abonamentul:

Pe un an 32 euroane.

Pe patru luni 16 ore. — Pe trei luni 8 ore.

Corespondențesă se adreseze Redacției «Telegrafului Român», Strada
Măcelarilor Nr. 45. — Scrisori neînfrânte se refuză.
Articole republicate nu se impozaază.**S'au dus patru ani...**

(x) Abea se începuseră dușmăniile răsboiului, în vara neutrătilui an 1914, și lumea socotea că n'are să treacă decât cel-mai mult o toamnă și o anară, și apoi toată campania, înt' un fel sau altul, se va slăși negreșit.

Dacă c'as' au dus de patru ori 365 de zile, ca să ne dovezăcă lucrul la care nu ne-am aşteptat: Poaparea n'au fost în stare să se înstăpânească asupra răsboiului, ci răsboiul s'instăpâni asupra poporelor.

Au dispărut... — pare că nu ne vine a crede, — patriani!

Si astăzi?

Sute și mii își pun întrebarea:

Când se sfârșește odată omorul amarantic? Când înceatăză această bejte a morții cumplite? Când va lăua locul pustei și al tunului eraș coasă, grebla și plugul?

Așa se întrebă milioanele de ființe dormice de binecuvântarea păcii.

Si c'at toate acestea, pare că nimenei nu face alcătiva, decât se pregește pentru purlarea mai departe a răsboiului, care nu vrea cu nici un preț să intre în pământ.

Aven un început de pace: Cu Rusia, cu Ucraina și cu România.

Dar strajinii noștri dușmani din înțelegere se fac lunți și puntose destințe și pe aceea. El voiesă să dărâme mai departe, să facă praf și cenușă, în căteva zile, tot ce s'elădă în zeci și sute de ani... În zâdările trimitem vorba, că oare n'ar fi timpul să se pună capăt crizimilor? N'ar fi odată vremea să se inchidă porțile adulării, fără a întrebă mereu că cine le-a deschis?

Dacă nu ne ascultă, ce ne rămâne altă, decât să urmăm drumul ce ne se impune...

Să ne cărtim, ci să purtăm cu vrednicie și curaj toate greutățile, căte ne mai stau încale, și să primim cu deplină încredere în viitor.

Mândri noștri feciori, înainte cu patru ani, se duceau căntând și impondoibii cu flori, spre gara, înțovărașii până acolo de bătrâni cu frunțile încrețuite, de surori și neveste cu prezimările de reale soarte, și de copilași cu feje nevinovante și răzătoare.

N'a fost teritor de luptă, unde români din monarhia noastră să nu și fi luat parte cuvenită.

Am sângerat în Sârbia; ne-am batut ca leu în Galicia; în Rusia n'am dat cincea de rasuine; în munții Tiroloului, în piauuriile Italiei, ne-am luptat și am indurat greutăți supra-omenești, fără să ne targum și fără să ne răguim.

Despre luptătorii noștri nu se va putea zice nici odată, că «La răsboi înapoi, la plăcinte înainte».

Asta nu noi o spunem, ci o mărturisesc graiurile străine de neamul românesc, atât civile, cât și militare.

Vorbă ar fi, că dacă vor sosi odată zilele mult dorite, vom îi oare noi români din statul ungar tratăți așa, cum ni se pune în vedere de pe acum: Cu nescocatura și nedrepătirea bisericilor, și cu pierderea multor școală d'ale noastre?

Faptura aceasta ce rost ar avea pentru interesele viitoare ale țării?

Nu continuăm întrebările.

Cu greu ne vine a crede, că înțâmpințem scumpă plătere ale răsboiului poporului să evaporeze și să nu lase urme adânci în mintea și înimea factorilor, cari hotărâsc destinația unui stat.

O convorbire politică

Un raportor al ziarului vienez Neues Wiener Journal a vizitat pe el Ioan P. Carp, sosit acum la Viena pentru a conduce legațuna română de acolo.

Despre această vizită raportează următoarele:

Domnul Jean P. Carp, fiul bătrânluiu barbat de stat român Pierre Carp, venit la Viena, ca să primească asupra sa conducerei afacerilor legațuui din Strada Printului Eugen.

Di Carp, care vorbește nemănesc aproape ca un student de la Heidelberg, — însește să intreacă în punctul acestui virtuositatea cu adeverău uitimioare a părțimii său, «a celui mai bun român», — nu este străin în Viena. Fusese, înainte de răsboi, primul atașat al legațuui de pe atunci și întreținește intuse relații cu societatea vieneză...

Se știe, că Ioan Carp, ca și tatăl său, osândesc cu cele mai aspre cuvinte politica lui Brătianu, care și-a prăpăsit țara într-un răsboi nenorocit. Dupa experiențele tinerilor doi ai lui I. Carp este de părere mai mult ca oricând, că numai aliprea strânsă la puterile centrale și restabilirea raporturilor de prietenie cu Monarhia și cu Germania vor înălța urmările unei stăpâni funeste și răsturnate probabili pentru vecie.

«Reorganizarea politică și economică a României», zice de Carp cu sinceritate, care de sigur îl deosebește în tolosul propriu de diplomații vecinuimii capodap, «însează, acum și multă vreme de aci înainte, grija de ceterenie a țării care cu politica lozincelor și a sentimentăților ne-

lăunurie a făcut cele mai rele experiente.

Procesul împotriva lui Brătianu și a cabinetului său se va porni în timpul cei mai apropiat. Guvernul este fericit decis să lasă dreptatea meritului să se tragă la răspundere, cu toate mijloacele de care dispune, pe toți „ministrul responsabili“ pentru politica de mai naște a multă incertăție noastră țării. Nici Take Ionescu, deci acum petrec în străinătate, nu va scăpa de soartea aceasta. Guvernul Marghiloman își ține de datorie urgentă să cureze terenul și să întâmple energice orice tendințe contrare, ce î-l ar împedecă în lucrarea aceasta de renastere a României».

«De sigur», urmează di Carp, «la noi tot se mai găsește oameni, cari nimic n'au învățat din nenorocirea țării, și cari tot mai sănt dispuși a crede în victoria finală a Înțelegerii. Unii indivizi nu-și schimbă simpatile sub nici o impunere și nu profită de învățături. Cred însă a putea afirma, că acești amici neturărui ai Înțelegerii, se străduiește pe zi ce merge și se osăndesc la desăvârșita lipsă de înțârzieri. România poate să aibă dela fire multă, prea multă, sensibilitate, răptele însă sunt mai puternice, și România va să nu îndepărnească cu realitatea îndatorile luate asupra sa prin tratatul de pace».

Am întrebat pe di Carp, că după părere sa, ce fel de atitudine va lăua regele față de noua orientare politică, creată prin întâmplări răsboiului?

«Regele», răspunde di Carp, «și-a dat învocarea pentru punerea sub acuzare a lui Brătianu și a ministrilor săi. Domnitorul se consideră de altfel deplin constituțional, și prin urmare va lăsa mâna liberă ministrilor săi responsabili în toate chestiunile,

FOIȘOARA**Băsboi și pace**

*Dasu și-ai vîțigii noștri
Pieptările la hotăr,
Pentru cîntse și deplăte,
Pentru troi și scumpă fară,
Să-ai rămas fecioare triste
Să-ai enima pastile,
Caci s'au dus din sat voinicii
La bătăi și urgle.*

*Dorm azi cîntecile toate,
De prin serile senine,
Să se stăng din fură doine
De pe dealuri și coline,
Jale'n codru și cîmpie,
Jale'n suflarele rupete,
Sub averi cutropioare
De necazuri și de lupte.*

*Piâng copii, goniți de soarte,
Părăsiți de măngâdere,
După iar părâni bietut,
Mort pe cîmpul de durere,
Să piânge mamă obită,
Sbucumate de susine,
După filii lor din oaste,
Ingrăpați sub gili străine...*

*Amorțită zace 'n strune
Doina dulce de vioură,
Azi aleargă tot ce-i june
Ca să 'nvingă sau să moară.
Pace-asteptă pretuindeni
Bătrâni și copilași, —
Dar în patimile orabe
Pacea-și ridăște pasii.*

*Vasile Genie,
paroh ort. rom.*

Zădărnicie

— Povestire rusească —

(Fine)

Un nou proces împotriva nenorocitului

Procurorul desvoltă o lungă acuzare: Tulburare de căsnice și tentativă de omor.

Anton nu se apără de loc. La ce bun?

Dacă i-ar fi condamnat la moarte, ar fi fost o binefacere pentru el.

Somn, linște, pacel

Procurorul ceru o pedeapsă de grea incuzație. Căci acuzatul era un om prijeodos, care mai fusese odată condamnat pentru agitații revoluționare.

Un om desbrăcat de orice sentiment omenesc. A ridicat cuțitul asupra proprietății său fratel, după ce-i seduse soția și o dus la sinucide.

Anton zimbi amar. Ce săiu oamenii despre toate miserile lui? Despre înbirușării sănătății și ură invaseră?

Fu condamnat la trei ani de închisoare.

Vladimir se vindecă de rană fără nici o complicitate.

Natura lui puteracic, ajutată de o îngrăjire bună, invinsă pericolul.

Și Vladimir se bucură mai departe de simpatia și compătimirea generală.

V

Trecură ani. Pentru acia cari se bucură de viață, timpul sboară neobșrat. Cine să stee să numere zilele!

Cu total afel și pentru nenorocitii care veșjește în închisoare!

Pentru ei minule sănătatea, lumenile aci nesfășări!

Morți penru lume, înmormântați de viață, până ce se cosește ceasul libărilor, cand eraș vor fi chemați în rândul luptătorilor penru existență!

Și căt de grea va fi pentru ei această luptă!

Nimică suflarește, și cu trupul subred

slăbit de foame și de aerul infect, ei nu pot să intreprindă nici o muncă, nici intelucțială, nici mecanică.

Vor bate mult la ușă, până ce se vor găsi adevarate inimi care să le deschidă.

Anton își împlinise osână.

Earna era acum în toiu ei. Zapada acoperă stradele orașului, gerul Inghеjă Neva, și crivății înforă suflurile mutorilor săli și să alege după pănea zilnică.

Fiecare om se grăbea să ajungă la un cămin cald.

Vai de aceia, caru-nul aveau și nu puteau să-l găsească!

Pentru aceia poezia ternii, — cu frunzele ei albe și sănătatea ei viguroasă pentru cei tari și bine hrăni, — devine o tristă tragedie.

Intră mătăsătorii de stradă, ocupă acum de zoa cu ridicarea zăpezii, un timăr slab, cu fălcile obrajilor ieșite, cu acele caracteristice pele vineț și roșii pe față, se opri din lucru sprijinii pe lopada lui, înlocuit de tușă.

Dar ce-l mai puță de viață! Toate, toate săi s'au sfârșit.

Se simțea aşa de prisos în lumea asta rece și fără de milă care nu-i-a înțeles și pe care nici el n'o înțelegea!

ce se raportă la consolidarea politică și economică a țării.

După aceasta din Carp mai vorbește despre executarea hotărârilor cu privire la rectificarea granitelor, și de nou accentuează lealitatea, necondiționată a guvernului actual român care se bucură de încredere majoritară covârșitoare a populației. Situația economică a țării și astfel de rea: recoltă grăului este puțin îmbucurătoare. Sufere și industria petrolierului, deși producția în vremea din urmă s'a mai imbunătățit. Pustiurile moldovene, pe urma retragerii rusilor, formează o serioasă îngrijire a guvernului. Mai departe, neapărătele revirări, — căt timp nu începează stările excepționale produse de răsboi, — pricinuiesc multe greutăți.

«La oră intăplăpare», sfârșeste din Carp «reclădirea grăniceră și cu efect a României cere să i se deie toate puterile de care dispunem. Sunt convins, că necondiționată lealitate, cu care guvernul îs urmărește politică și se năsește să adâncească raportul prietenesc și de încredere cu puterile centrale, va vindeca într-un timp nu prea îndepărtat ranele cauzate de răsboi acesta unei țări rău sfătuite și rău cîrmuite».

Trădarea dela Piava

Biroul telegrafic ungár comunică de către autorul ces. și reg. de presă următoarele:

In 15 luni ale început atacul nostru pe un front întins de munte. Tirolul până la Adria, cu cea mai mare putere. Încă îndată la începutul luptei am obervat, că dusmanul a început contratac, după plan stabil, tocmai în locurile unde voiam să înaintăm. Cu o cale astăzi, că înaintăm a șiuri de planul nostru: oferii englezii, francezii și italienii ajunși în prisone, mărturisesc cu o gură, că trupele lor îl să aducă la cunoștință în 14 luni următori, că în celelalte 14 dimineață se va începe ofensiva austro-ungară.

Timpu precis a fost trădat de transfugi slavi din armata noastră. Au capturat un ordin de zi italiano din 14 luni, care conține următoarele: «După prima, aşa se vede, că înimicul voileşte să înceapă în primele ceasuri ale zilei de 15 luni foc de artilerie, ca pregătire la atacul său».

Numele unor din cei desertați îl sim, precum și mărturisirile lor cunoștem din comunicatele italiane.

De o venire incoace conduceră armate italiane face încercarea să atragă pe partea lor pe soldații slavi ajunși în primăvara. Voies să-și facă pe același a intră în legiuina cea joasă. Portuna Nr. 1058 din 14 Mai a. c. a comandant armatei a treia italiane, ne dă dovadă despre propaganda ce se face în scopul de a slabii legăturile armatei austro-ungare.

Se face propagandă cu minciuna, că în Boemia sănt la ordinea zilei răscoalelor.

Ce cu totul altfel a fost ea acum săse ani, când el mai avea speranță și visuri...»

Anton suspină adânc.

Rămase cătiva timp așa uită, cu pieptul propit pe lopată, cu ochii rătăciu în vag.

Dar supraveghetorul care li observă, se apropie de el.

— Auzi, cumetru, li zise batjocoritor, aci nu prea merge cu tragerea pe sofară. Daic îți vine greu treaba, lasă-te de eal. Să vîi mâne să-ți plătesc zilele făcute, și cu Dumnezeu!

Anton voia să răspundă ceva, dar nu zise nimic, lăsa loptă și pleca numai decât.

— Așa poamă murmură supraveghetorul, care se pare că totușu sămăcea remușcare văzându-l cum se duce sovinănd.

Ei, dar ce se să facă lenjenilor, dacă nu vor să lăserez!

Anton o porne pe stradă. Unde? Nici nu și-a.

Cu ochii în pământ, fără să se uite, fără să se gândească la ceva, mergă înainte.

Deodată îl poddigi iar tusa.

Se sărăcă greutatea până la cărciumă cea mai apropiată.

Se afișă elemente ușor crezătoare. Ba s'au afișat unii cari au făcut dusmanul servicii de spionaj. Amintim numai două cazuri: Pușcașul Rudolf Paprskdr în 5 iunie 1918 lângă Villo facur s'a aruncat de pe mal în râul Piava și cu pericolul vieții a trecut la înamic, căruia îl împărățește dinsemnate cu privire la scopul atacului nostru.

Apoi ne-a trădat dispozitivele luate în scopul tercerii peste râu Piava.

Dintr-un comunicat italic se anunță că și sublocotenentul Stîny a luat parte la trădare. Acesta a trecut la italieni în apropiere de Norenta. Comunicatul italic descrie așa pe numitul sublocotenent: «Acest sublocotenent este un tînh ceh, foarte intelligent, naționalist infădrat și austrofob». Mărturisirea lui îl caracterizează ca fiind încredere. Înainte de desertașare, a numit adunase sări spre a îl în comunica. Datele lui inspiră încredere. Stîny, care și e specialist, a adunat tot felul de date folosite cu multă îngrijire și cu sistemă».

Pe lângă aceasta Stîny a informat pe italieni și despre situația noastră de după front.

Despre aceasta au dus cu ei sările cele mai mininoase, așa cum numai oamenii rău caracter pot să facă.

Toli și-a sărit și uitaț de jurământul față patriei, împăratului și regelui, au dat uitări pe camerezi lor dela front și pe cei din captivitate italiana, cari acum vor rămâne acolo și mai mulță vreme.

Istoria încrezătoră cu scărba numele astorilor de trădători.

Monarhie constituțională în Rusia. Generalul Cornilov, șeful trupelor contrarevoluționare a declarat unui correspontent al revistei *Illustration* următoare:

Problema Rusiei mari este mai ales o problemă militară. Convingerea sa, a lui Cornilov, care de altfel are sentimente republicane, este că poporul rus nu este copleșit pentru forma de statării republicane. Voința ca Rusia să primească *forma de monarhie constituțională*, era dominitorul să fie aleș prin votul liber al constituentei rusești. Ora noastră principală este să organizăm o nouă armată, care să restabilească ordinea. Puterea bolșevică scade zilnic. Trupele mele sănt tot mai sprijinite. În April avenir numai opt mil de oameni; astăzi am patru regimete de cavalerie și trei de infanterie. În considerație, am hotărât să ne alăurăm la *trupele celei*. Sper, că trupele rusești de sub conducere mea vor intra cu triumf în centrul Rusiei.

Timpu precis a fost trădat de transfugi slavi din armata noastră. Au capturat un ordin de zi italiano din 24 I. c. guvernul în chestiunea revistei vieneze *Danzers Armeeczeitung*, sprijinită de ministru generalul Rădulescu.

Revia aceasta militară, zice interlocutorul, a publicat un articol despre *pacea cu România* și zice că prin încheierea acestei păci să ales cu folos nu monarhia, ci

numai Ungaria, și că zece milioane de maghiari ai reședinții buritorii asupra celor zece milioane de români. Articolul aduce laude românilor din monarhie și soldaților reședințăi române, zicând că români noștri sună dovedit oameni veredni, harnic, capabili de cultură și demni de încredere; români din Austria au statul funcțional, orice excelență; cei din Ungaria asemenea nu sănătate pe jos. Regimile, care se întregesc din român, sunt cele mai vecchi și mai vestite din domine austro-ungară. Ungaria — zice Danzers Armeeczeitung — une ce România este răvala ei în producție agrică, și de aceea nici nu voiește pătrunde poporul român, ci o respinge.

Deputatul Richter nu tăgădușe, că există în Ungaria concețional români deveniți patriei, dar și nu se știe — zice vorbitorul — că la începutul răsboiului au fugit mulți (7) români. România și au străbătut poporul să coloce la contră în război austro-ungar. Înțelegem apoi pe cei de numita revista că agitație pe români din regat să respingă pacea de la București și să nu susțină actualul guvern român.

Intrație în sfârșit de ministru președinte acăreia cunoștință de cele publicate în *Danzers Armeeczeitung* (Nr. 180 — 7), atât după reputația statului ungár și ajăta la ură de răză? Este dispus a lăua măsură cu ministerul de răsboi să refăză sprinții revistăi acesteia și să o preveră întrare ei în Ungaria și trimitere exemplare la frontieră?

Ministrul președinte Wekerle, după ce declară de aceeași părere cu interlocutorul, punte în vedere că va lua măsură în consecință.

Știrile răsboiului

Comunicatul oficial din 29 Iulie: Pe frontul *italian*: Luptă de tunuri și de lanțieri.

In Albania activitatea Inteqatul dusmanul. Pozițiile noastre de Semoni au fost atestate de cinci ori. Totdeauna au fost respinse.

Pe frontul *apusean*: În zilele de 27 Iulie am evacuat din planul fieritorului dințure Qarsi și Avre, lângă că dusmanul să observe mișcările noastre. Atacurile dumnele, franceze și americane, în pozițiile noastre nouă, le-am respins.

Comunicatul oficial din 30 Iulie: Pe frontul *italian* lipsă de artillerie.

Atacurile dusmanului puternice în *Albania* le-ies lipsă.

Pe frontul *apusean*: Francezi, englezi și americanii, cu forțe însemnate, au atacat linile noastre la nord de Orșeș și pozițiile dela nordost de Reims. Cu mari pierderi pentru dansuri-i am respins. N'au reușit nici atacurile lor pe alte puncte ale frontului.

Pentru orfelinat

Dela ultima publicare până azi au mai intrat la cassa arhieicezană:

1. «Iulia», institut de credit
2. «Albia» 1000 K
3. «Coroana», institut de credit, Bistrița 200 .
4. Aciliu, comună bisericăcescă 100 .
5. Crișior, rezultatul unei petreceri 440 .

Scoțoi buzunarul și găsi două pătate în el.

Ceru un rachiu, care îl potosi tusa.

Ce bun el Cum încălcăste!

Mai ceru unul. Iți să putere!

Lumea nu mai e și așa de urâtă, nici oamenii asa de rău!

Numai el și un miserabil! Un om de nimic.

Incepu să rădă cu hohot la reflecția aceasta.

Si mai ceru un rachiu.

Tărziu, cu capul amețit, se ridică de pe scaun și ieșă afară.

Nu era obișnuit cu rachiiul. Picioarele îl erau grele și abia le tăru dupsă dânsul.

Gândurile se perindau sălbatic în creierul lui...

Incepu din nou să rădă. Ce mulțumit era, Da, bătrâna și bună!

Păcăi că n'avea banii mai mulți, că ar fi băut, mult, mult de tot.

Trecu înainte impătindu-se. Nici nu mai șiua unde ajunsese. În camera lui, unde obișnuit să doarmă, era tot așa de frig ca afară.

De ce să se duca acasă? Nu-l aștepta-

nimeni, doar urătul. Era mai bine așa pe drumuri.

Dar picioarele devenină tot mai grele.

Nu se mai poate ţine pe ele. O sfărșită grozavă îl toropă.

Se așeză într-un colț întunecos, într-

ăzură de casuță și începe să se urătă.

Ei era tiner și plin de viață...

Lângă el stătea Lisaveta. Lisaveta lui, și facea semne de chemare.

Da, Lisaveta, draga mea, vin vin-

linea . . . cu tine! Iムlurmură în somn.

Apoi se făcu tăceră.

Fulgii de zăpadă cădeau de sus tot mai mari, tot mai deși și acoperiță totul cu linjolul lor frumos și alb.

In ziua următoare apără în ziare un anunț polițiesc de un laconism crud:

«Un lăcrător necunoscut a fost găsit

azi deminește mort de îngheț într-un colț de stradă, în ungherul unei case».

5. Vaideiu, comuna politică 100 K
6. Biserica din Galeș (Săliște) 150 .
7. Dela parohul George Rain din Nădășdia inferioară, colectă dela popor 124 .
8. Ioan Topărcean, Sibiel 40 .
9. I. Isaac, capelan, Topărcea 25 .
10. I. Bodea, paroh, Negrești colectă dela popor 188 .
11. Zaharia Frandă, inv. Hodac 20 .
12. P. Roșca, capelan, Măgura 10 .

Suma 2347 K

Toate sumele s'au evitat cu multumita.

Cassa arhidiecezană.

Din Bucovina

Aducere Moastele sf. Ioan cel Nou

In ioanina anului 1914 dusmanul ocupă parte din nord a Bucovinei și se pregătește să calce Intreaga județ. Atunci era amenințată și Suceava, în care se adaptă moastele sf. marceli Martir Ioan cel Nou, Patronul Făgăraș. Fericitul întrum pomenire, împărat Francisc Iosif I, dădu imediat poruncă, ca moastele să fie transportate la Vienna — capitala monarhiei — spre a le feri de jaf și de păingăre.

Se aplinise patru ani, de când aceste moaște se odihinesc în capela română ortodoxă din capitala monarhiei. Cu ajutorul bunului Dumnezeu și prin vîțea neliniște a oaselor noștri bravi, a fost curățat pământul scump la Bucovine de năvalul muscălaş și s'a sălăjuit pacea pe frontul de est, cel mult încrezut.

Înlăturarea crenștinilor dreptinatori săită în Bucovie la vește cea ne vine, că în curând vor fi reduse cărăi în fară, la pruncuza împăratului Carol I, moastele marceli Martir Ioan cel Nou și vor fi așezate cărăi în măreala biserică a vecinii mitropolită. Ca prinos de recunoștință și mulțumire pentru multele binefacări hrănește și locuitorilor ei de marie Martir Ioan totdeauna și mai ales în aceste vremuri de restrîngere, va fi de interes să ne aducem aminte de evenimentele însemnante din timpul aducerii moaștelor sfinte de către cel Albă la Suceava, apoi després mutarea lor la Zolca la Suceava sub ferictul și neînălțat împărat Iosif II. Facem această dare de samă că să ne fie pildă, în ce mod și cu ce pompă sătem datorii să întimpină și de astăzi scumpule moaște în anul mantuitorii 1918.

Moastele sf. Martir Ioan, care a trăit și a murit moarte de Hristos în veacul al 14-lea în cetatea Albă (Ackerman) au petrecut 70 de ani în acea oraș. Fericitul domitor al Moldovei Alexandru cel Bun care a donat-o lui în 1401—1433, auzind de moaștele sf. Ioan cel Nou și de felurile mănușii ce lăca și pătrund de dorința de a avea aceste sfinte moaște în capitala sa Suceava, la Indemnul arhiepscopului Iosif și al divanului domesc, trimis pe un boer cu oastea la Cetatea Albă, ca să ridice din biserică de acolo moaștele sfântului și să le aducă la Suceava. Boerul împlinii cu cinste poruncă domnească să aduse moaștele cu mare pompă la Suceava.

Alexandru cel Bun, când primi vestea că proctosinele cu sf. moaște se adună de la Zolca, legături cu omoșii de la Suceava, Sf. Ioan Bogdan și Al. Arhiepscopul Iosif și cu întreaga poporul până la Poluția Vilădejghi din țara de Jos. Iată că se apropiă celi patru călugări, caru deținută că moaștele sfântului, evlavioșul domitor, îngemănătă lângă râul, căprăsește multă pătintoniu corp, atînse ochii și buzelile sale de mănele sfântului, vîrsă lacrimi de bucurie și apoi îl declară păzitor scutitor și statul și omul să fie moaște. Moaștele fură aduse la Suceava și așezate în cinstite în sfânta biserică a Mitropoliei, în biserică Mirăuților. Aici sfântul și moaștele sămurelor păgâne vor răda moaștele sf. Ioan, le dusăra la lași și le așeză în biserică sfintei mitropolită.

In anul al doilea al domniei voevodului Constantin Cantemir (1687) crăluș Ioan Sobieski intră cu ostile sale în Moldova, ajunsă la lași și prădă bisericile. Înțeluptul mitropolit de pe atunci era foarte grea și înălțat. Vremile de atunci erau foarte grele și trădări, iar stăpânii tăărîi, atât mireni, cât și clerici, temându-se neamurilor păgâne vorbă moștele și, într-o prădă moștele și, Ioan, se încreză crălușul polon Ioan Sobieski.

Ei au moastele Sfântului, odoarele mitropolitului și hricoasele moșilor și se duse împreună cu ostcea polonă în tărâm leașescă la târgul Stryi. Acei petrecuți au întropotul Dositei și moaștele Sfântului 4 ani.

La anul 1691 regale Sobiescii punând ca moaștele sfântului să fie asezate acolo într-o biserică zidită de el. Aici stăruță moaște până în 30 iunie 1783.

Fericitul împărat al Austriei Iosif II trece la 4 iunie 1783 pe marginea Corvinului, ca să vada hotarul Bucovinei și ajunge prin satul Bosanci la Sucava, înfrând în biserică vechei mitropolii, văzut în parte ei dreptă un loc desert în chip de capelă. Împăratul Iosif II întrebă pe Dositei Kerescul, episcopul Rădușenii, ce loc e acesta și episcopul îl răspunsă, că acolo său odinioară moaștele sf. Ioan cel nou care se află la Zolwik. Dositei, boieril și poporul rugăra că bunul împărat să dispună aducerea moaștelor Sfântului și aşezarea lor în biserică din Sucava. Împăratul Iosif II, indușat de rugăciunile episcopului și a poporului, dăde ordonanță să le aducă înara și să le azeze la locul lor. Episcopul Dositei trimis deci pe foasă eugeniu mănăstirii Puia și pe arhimandritul Meleție dimpotrivă cu alti preoți la Zolwik, să ca aducă moaștele înara în jâră.

Sfintele moaște fură aduse cu mare parașă la Sucava. La părăsirea Colacim care formează frontieră între Galația și Bucovina, lejării intințăpările săi, moastele administratorului Bucovinei, generalul Enzenberg, apoi o mulțime de boieri și norod împreună cu preoți și călugări în frunte cu episcopul Dositei.

Când alău cu moaștele ajunse la părăsirea Colacim, sircitul pădici de preoți pe umere și su trecut cu mare cinste și evlavie pe teritoriu Bucovinei, unde se săvârșea lîta cea mare și se desărcără de tunuri.

Scriu cu sf. moaște, încunjurat de multime numeroasă de popor și asistat de 200 preoți în frunte cu episcopul Dositei, tu ridică într-o cerață nouă la care erau înămăști săi cai albi ca spuma laptei. Convouții imponzanti în care se aflau și o mulțime de ostăi care trămojuți din goarne, se puse în mișcare și ajunse în ziua sf. apostol Petru și Pavel la Cernăuți. Să treină să se aşeze acolo în biserică și. Treinii urme rămaseră până în 8 Septembrie 1873.

In același zi moaștele sf. Ioan fură ridicate din biserică și. Treinii din Cernăuți și transportate cu mare cinsă și alăt la orașul Sucava.

Ei fură aşezate mai întâi în biserică Adormitorie Maicii Domnului din Ițcanii vechi, unde stăruță 5 lîzi adică până la ziua înămăști cinstitei și de viață făcătoarei Crucii. În ziua de (25 Septembrie) 1873 se adună o mare mulțime de Români ortodoxi din Bucovina și Moldova la Sucava, ca să fie de față la strămutarea moaștelor sf. Ioan din biserică Adormitorie Maicii Domnului în biserică veche mitropolit.

Strămutarea moaștelor se făcu cu cinstea cuvîntă și cu mare pompă de către episcopul Dositei Hrescules assistat de un număr mare de preoți și arhieri. —

Peste cîteva zile moaștele sf. Ioan vor fi aşezate de nou în vechea mitropolie din Sucava.

Să ne pregătim deci adăverat creștinete pentru primirea demână a acestui scump Martir, să luăm în acesta privință pilda de la vrednicii noștri înaintaș, dela voevodul Alexandru cel Bun și episcopul Dositei și să pregnăm cu multă cărare la locul creștinătății aducându-ni prietenii noștri de la Transilvania și negații. Dumnezeu și să, marcelul Martin Ioan, care ne-a înredințat să vedem și această zi mărește și de bucurie pentru tot sufletul creștinesc.

(V. N.)

Preotul A. T.

Anunț

Pentru primirea în Internatul Vancean de fetișe pe anul școlar 1918/19 să suntătălit următoarele condiții:

1. Pentru o elevă săntă și se plăti ca taxă de înfrîngere 1200 cor. (una mie două sute corone) în 2 rate antropică, iar pentru spălatul rufulor trei kilograme de săpun.

Separat are să plătească didacticul de 78 cor. pentru clasele civile.

2. La intrarea în Internat fiecare elevă are să fie provizuită cu: 1 carte de rugăciuni, 3 haine simple și 1 din stofă vânătoare de lână, care va servi de uniformă, 2 surje colorate, 2 surje de cloț negru făcutu cu mâneci, 1 năstramă mare călduroasă, 2 năstrami mici, 1 jachetă de toamnă și primăvară, 1 palton de iarnă, 2-3 părechi de încălțăminte, 8 părechi de ciorapi, 12

bucătice, căte 5-6 bucătice de corp, 4 ștergătoare de lighian, 1 lighian, 1 ținătoare de săpun, 1 uicea de tiniche, peșteri, perie de dinți și încălțăminte, 1 saltea și pale (strâcă), 1 col, 2 fețe de pat, 1 plăsoare și 2 fețe de plăsoare, 1 perini și 4 fețe de perină. — Toate vesminte și abitante să fie simple și marchate cu numele înscris al elevului.

Fiecare provizionare cu articole de consum să fie achiziționată în Imperiul austro-ungar și să aducă *naturale* în piept de 200 cor. societate în preluare maximă. Fiecare naturale se va stabili în acordul încheiat cu direcția interinstituțională.

4. Pentru suma plată fieracă elevă va primi:

a) locuință, b) mâncare, c) spălat, lumenat și încălzire.

Numele acelor elevă se rezervă loc, ai căror părinți se vor declara în scris că primește toate condițiunile sus amintite.

Rugările trebuie să intrepe la Preaverură Consistoriu Arhiepiscopal până la 15 August în 1918, provizură cu:

a. Testimoniu scris de căsnicea premergătoare.

b. Carte de botec.

c. Atestat medical despre sănătatea elevului și Certificat de revaccinare.

Blaia, la 23 iulie 1918.

Direcția unei
Internatului Vancean de fetișe.

Stirile zilei

Numărul cel mai apropiat de zilăriul nostru apare, în urma sărbătorii Sf. Proroc Ilie, Marți în 24 iulie (6 August) la ora obișnuită.

Și la Oradea-mare. Maiestatică Lora vor vizita la toamnă căvara oraș din judecătore, care vor fi și la Oradea Mare. Se vor organiza, cu această ocazie, mari festivități care vor dura două zile. Se plănuiesc un conduct istoric și o petrecere populară împreună cu o nouă jocurășească. Profilul băneștilor festivităților să intrebească în scopuri de binefacere. Atât orasul, cât și comitatul Bihorului desfășoară o serie de evenimente care atrăgă numeroși turiști.

Trebuie să urmăreștem rămaseră până în 8 Septembrie 1873.

In același zi moaștele sf. Ioan fură

ridicate din biserică și. Treinii din Cernăuți și transportate cu mare cinsă și alăt la orașul Sucava.

Ei fură aşezate mai întâi în biserică Adormitorie Maicii Domnului din Ițcanii vechi, unde stăruță 5 lîzi adică până la

ziua înămăști cinstitei și de viață făcătoarei Crucii.

În ziua de (25 Septembrie) 1873 se adună o mare mulțime de Români ortodoxi

din Bucovina și Moldova la Sucava, ca să fie de față la strămutarea moaștelor sf. Ioan din biserică Adormitorie Maicii Domnului în biserică veche mitropolit.

Strămutarea moaștelor se făcu cu cinstea cuvîntă și cu mare pompă de către episcopul Dositei Hrescules assistat de un număr mare de preoți și arhieri. —

Peste cîteva zile moaștele sf. Ioan vor fi aşezate de nou în vechea mitropolie din Sucava.

Să ne pregătim deci adăverat creștinete pentru primirea demână a acestui scump Martir, să luăm în acesta privință pilda de la vrednicii noștri înaintaș, dela voevodul Alexandru cel Bun și episcopul Dositei și să pregnăm cu multă cărare la locul creștinătății aducându-ni prietenii noștri de la Transilvania și negații. Dumnezeu și să, marcelul Martin Ioan, care ne-a înredințat să vedem și această zi mărește și de bucurie pentru tot sufletul creștinesc.

(V. N.)

Preotul A. T.

Albumul de răsboi al regimentului de inf. cca. și reg. Nr. 50. Astăzi este într-o stare ruină și este în regimenterul de inf. nr. 50 sub cîdul lui de sus o carte în memoria făptorilor neperitoare ale ofițerilor și fecto-riilor săi.

Ca lucrarea noastră să corespundă tuturor cerniților, pe calea aceasta rugăm prietenii, cunoscuți și rușile celor din regimenter, să binevoiească a pune la dispozitie să redescăunui albumul de răsboi (Schriftleitung des Kriegsbalamus des L.R. 50, Palanka, în Serbie) toate fotografie, nătăjile, jurnalele și alte date referitoare la regiment și afătoare în posesiunea lor.

Deosebit prea atrăgătoare și fotografii acelor apărători și regimenteri,

cari au căzut, sau dispărătoare în răboiu, ori au devăluit moarte în luptă, ori au murit în serviciu din cauza răsuferirii.

Jurnalele și notișoare, după decoperire, fotografie după reproducere, le vom rezultație întărite proprietăților. Redactia albumului.

Somnări la împrumutul de răsboi. Său

semmat la institutul Albina din Sibiu, pentru al 8-lea împunit ungar de răsboi, în sumă rotundă un milion și o sută de miile de coroane.

In stare dă face toate! Căt de puțin

își alege armele onorate înțeleger, nu

mărturie, înțeleger, înțeleger, înțeleger,

mai multe lăuri de onoare în liceul

de la București, în cadrul unei expozi-

rii de artă, în cadrul unei expozi-

